

PYETJE & PERGJIGJE

bibla

Po lexoja te numrat 22:20: “Dhe Perëndia i shkoi atë natë Balaamit dhe i tha: Në rast se këta njerëz kanë ardhur të të thërrasin, çohu dhe shko me ta, por do të bësh vetëm ato gjëra që unë do të të them”. Dhe pak më poshtë lexoj te vargu 22: “Por zemërimi i Perëndisë u ndez sepse ai ishte nisur; dhe Engjëlli i Zotit i doli rrugës si armik kundër tij”. Dhe te vargu 33: “...në rast se nuk do të më kishe evituar, me siguri do të të kisha vrarë duke e lënë atë të gjallë”. A nuk tingëllon si kontradiktë? Perëndia e urdhëron të niset dhe më vonë Engjëlli thotë se do të të kisha vrarë...!

Historia e Balaamit është një nga tregimet më të çuditshme dhe në të njëjtën kohë më udhëzuese në Bibël. Ai ishte një profet vërtet në kontakt me Perëndinë dhe nëpërmjet të cilit Perëndia foli: “Atëherë Perëndia i shkoi Balaamit dhe i tha [...] Zoti i vuri një mesazh në gojë Balaamit..., etj (Num. 22:9, 12, 20; 23:4, 5, 16 etj.). Megjithatë kur Balaku, mbreti i Moabit, dërgoi princa duke i ofruar atij para për të mallkuar popullin e Perëndisë, Balaami ishte tepër i etur për ta bërë një gjë të tillë. Paraja ishte perëndia e tij e vërtetë dhe bëri që karriera e tij e shquar të përfundonte në ferr. Ishte Balaami ai që profetizoi për Krishtin, “një Yll do të dalë nga Jakobi dhe një Skeptër do të ngrihet nga Izraeli” (24:17). Ai ishte nga Mesopotamia (Iraku i sotëm), nga e njëjta zonë si dijetarët që nderuan Krishtin në lindjen e Tij. Me sa duket, këta “dijetarë nga lindja” (Mat. 2:1) qenë ndriçuar nga profecia e Balaamit për të njohur e ndjekur yllin. Sidoqoftë, Balaami ishte një nga armiqtë e Perëndisë të cilin izraelitët “e vranë [...] me shpatë” (Num. 31:8). Si mund të ketë kontradikta të tilla?

Shumë studentë të Biblës pyesin veten se përse engjëlli i Zotit “i doli rrugës si armik kundër tij” (22:22). A nuk i kishte thënë Perëndia Balaamit që ai mund të shkonte me emisarët [të dërguarit] e Balakut? Po, por vetëm “në rast se këta njerëz vijnë të të thërrasin” (v. 20, Versioni i Autorizuar). Balaami nuk priti që të thirrej, por me plot dëshirë “u çua [...] dhe shkoi bashkë me princat e Moabit” (v. 21). Ky nuk ishte devijimi i parë i tillë i Balaamit, pasi Perëndia e kujtoi atë “rruga që ndjek ti nuk pajtohet me vullnetin tim” (v. 32).

Këtu kemi një përzjerje të çuditshme: një njeri që përdoret nga Perëndia për të profetizuar (23:16-24; 24:2-24) dhe që përdoret nga Satani për magji (hebraisht: kawsam - Joz. 13:22). Kawsam është përkthyer diku tjetër si “shortari”, që përfshin çdo teknikë që automatikisht jep fuqi frymërore në bashkëpunim me frymërat e ndyra. Edhe mbreti Saul e dinte që shortaria vjen përmes një fryme të ndyrë, sepse ai i kërkoi magjistares në En-Dor “bëj një shortari për mua [...] me një seancë spiritizmi” (1 Sam. 28:8).

Mbasi Perëndia i kishte thënë atij qartë të mos shkonte me princat e Balakut, Balaami ngulmoi në lutje, duke shpresuar që Perëndia të ndërronte mendje (v. 19). Lakmia për para ishte rrënimi i Balaamit. Protesta e tij, “Edhe sikur Balaku të më jepte shtëpinë e tij të mbushur me argjend dhe me ar, nuk mund të shkel urdhrin e Zotit” (Num. 22:18), vetëm sa zbuloi dëshirën e tij të vërtetë. Balaami “deshti pagën e paudhësisë” (2 Pje. 2:15), aq shumë sa ai është prototipi i parasë së korrupimit...: “Mjerë ata, sepse [...] u dhanë pas çoroditjes së Balaamit për fitim” (Juda 11). Balaami është rasti tipik i “profetit argat” që përdhos aftësinë e tij të perëndishme për para.